Nyhedsbrev november 2026

Kære alle
Vi er næsten ved vejs ende i pilotprojektet og har testet alle tre aktiviteter i SuPi flere gange, sidst kurset 'Dialog med kollega i krise'. Tak for alle gode input! Jeg er i fuld gang med at finde sponsorer til at brede jeres gode arbejde ud til flere virksomheder og organisationer i Grønland. Alle aktiviteter, 1. Oplægget: Generel opmærksomhed, 2. Workshoppen: Kollegial samtale og 3. Kurset: Dialog med kollega i krise er blevet godt modtaget med masser af konstruktiv kritik. Tak for det! Det, der arbejdes på nu, før materialet kan frigives endeligt, er enkelte 'knaster' vi skal finde gode svar på.

Kan man spørge direkte?
Den største 'knast' i alle aktiviteter, at flere af jer omtaler det som 'grønlandsk kultur' ikke at spørge direkte til selvmordstanker, omend der på Parisaas hjemmeside står:

Det kan føles grænseoverskridende at stille direkte spørgsmål, men du kan ikke fremprovokere et selvmordsforsøg ved at spørge ind til det. Disse spørgsmål er nødvendige for at afklare, hvilken hjælp der er behov for!

I den sidste tilretning af materialet må vi derfor holde fast: 'Tag ansvar for at bryde tabu og spørg direkte'. Her kan vi gøre os umage med hvilke formuleringer, vi kan bruge til at vise den dybeste respekt, *når* vi spørger direkte. Det fik vi mange gode forslag til, som bliver arbejdet ind i materialet.

Jeg vil ikke være en byrde for andre!
En anden 'knast' er, at 'hjælpere' – som rollemodeller – *selv* skal være klar til at række ud, hvis man mistrives mentalt. Vi erfarede hos jer, der deltog i kurserne, at det er svært, da andre også ofte er belastede og man ikke vil belaste yderligere. Det er dog sådan, at får man ikke hjælp i tide, kan situationen blive livstruende, og så er man en endnu større belastning, end hvis man havde rakt ud, mens problemerne var til at løse. Den problemstilling vil vi gerne drøfte på et snarligt webinar, så vi kan blive klogere på, hvad vi gør ved det i det endelige materiale.

Det er stadig meget dansk!
En sidste 'knast' som vi må have DIN hjælp til løse er, at vi får berettiget kritik af, at oplægsholdere på konferencen og øvrige aktiviteter er på dansk.Men når vi beder om hjælp fra grønlændere, får vi oftest – enten intet svar eller et nej med henvisning til manglende ressourcer. Vi holder stadig på at alt i den endelige version skal foregå på grønlandsk. Men hvordan kommer vi derhen uden hjælp fra grønlændere? Senest har jeg forsøgt at finde oplægsholdere til de kommende webinarer: Et om 'ikke at ville belaste andre, der i forvejen er belastede' og et om 'at tage godt og sikkert imod kolleger, der vender tilbage på arbejdspladsen efter mental krise eller selvmords-forsøg'. Dem, jeg har indtil nu har spurgt, har ikke svaret, eller svaret nej.

HAR DU BUD PÅ GRØNLANDSKE OPLÆGSHOLDERE, JEG KAN KONTAKTE MED EN SANDSYNLIGHED FOR, AT HUN/HAN SIGER JA?

SuPi hilsner Hanne

SuPi er støttet af Grønlands Erhverv, Grønlandsbanken og Velliv Foreningen
Læs mere på: supi.gl